

Originile

Se crede că steagurile, așa cum le cunoaștem în ziua de astăzi, își au originea în China antică. Steagurile chinezești aveau elemente precum o pasăre roșie, un tigru alb sau un dragon albastru și erau purtate pe care și înfipite pe zidurile orașelor cucerite. Steagul regal deținea toate atributele regalității, fiind identificat cu imaginea conducătorului și tratat cu același respect. Așadar, chiar și atingerea purtătorului de steag era considerată o crimă. Căderea steagului însemna înfrângere, deși regele își expunea rareori steagul și persoana în același timp, steagul fiind de obicei încredințat unui general.

Steagurile au apărut în Asia, cel mai probabil în China, unde se producea mătasea, care putea flutura în vânt. Iată o ștampilă antică ce înfățișează un împărat din dinastia Zhou (1046–256 î.H.). Zhou a fost un popor din China antică, unde se presupune că au apărut primele steaguri.

Steag chinezesc care prezintă, ca trăsătură caracteristică, un dragon în tonuri de albastru și roșu.

De ce sunt importante steagurile?

Steagul unei țări trebuie respectat ca simbol emblematic al unui popor, al unei rase, al unei culturi.

De-a lungul anilor și al diferitelor conflicte, steagurile create de strămoșii noștri continuă să joace un rol fundamental în viața națiunilor, servind drept instrumente ale unității și incluziunii.

Steagurile reprezintă semne și simboluri ale omenirii care identifică o națiune și transmit un mesaj prin culorile, designul și elementele incluse. Ele stârnesc emoții puternice în cadrul comunităților, fie atunci când sunt amenințate de dușmani externi care pun în pericol siguranța, drepturile sau identitatea locuitorilor unei țări, fie când marchează un eveniment semnificativ din punct de vedere istoric sau cultural, sau pur și simplu în timpul unui eveniment sportiv important la nivel național. Oamenii se strâng mereu în jurul steagurilor, cântând imnul țării lor.

Pictura lui Eugène Delacroix, „Libertatea conducând poporul”, a devenit unul dintre simbolurile republicii franceze. Libertatea este întruchipată de Marianne, simbolizând patria, cu steagul tricolor în mână.

La scurt timp după Revoluția din mai 1810, Manuel Belgrano a creat un steag cu alb și albastru-deschis pentru a identifica noua patrie, care își câștiga independența față de Spania. Steagul, care avea să devină simbolul național al Argentinei, a fost arborat de Belgrano la Rosario, pe malul râului Paraná, la 27 februarie 1812. În acel loc, în unitățile militare „Libertad” și „Independencia”, și-a făcut soldații să-i jure credință.

Faimoasa sculptură care înfățișează un grup de soldați ridicând steagul american pe insula Iwo Jima, una dintre bătăliile decisive în înfrângerea Japoniei în timpul celui de-Al Doilea Război Mondial.

Culorile

Potrivit Organizației Națiunilor Unite, sunt în total 193 de țări recunoscute în lume, fiecare având propriul steag oficial. Deși există numeroase variante de design, multe dintre steagurile țărilor folosesc aceleași culori, însă în moduri diferite. Culorile primare și secundare sunt cele mai răspândite în diverse modele, cu excepția violetului, care este una dintre marile absențe. Roșul și nuanțele derivate din acesta reprezintă culoarea predominantă în multe steaguri din întreaga lume, urmat de albastru, verde, alb și, în cele din urmă, galben.

Pe lângă faptul că oferă identitate fiecărei țări, steagurile transmit și un sens propriu prin culorile pe care le includ. Acest sens variază în funcție de istoria, tradițiile și religia fiecărei țări.

Care sunt culorile care apar cel mai frecvent pe steaguri?

ROȘU

În general, reprezintă sângele, deși nu este întotdeauna singura sa semnificație. Este asociat și cu curajul și forța.

ALBASTRU

Reprezintă marea și cerul. Apare frecvent pe steagurile țărilor de coastă, în special pe cele ale insulelor și arhipelagurilor.

VERDE

Pe un steag, această culoare simbolizează atât speranța, cât și natura.

Culoarea albă de pe un steag reprezintă pacea și puritatea.

În cele mai multe cazuri, culoarea galbenă simbolizează soarele și, de asemenea, energia.

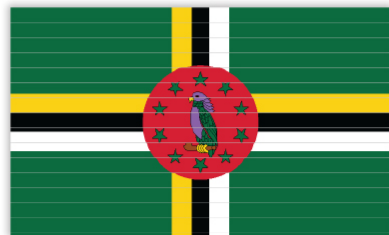
ALB

GALBEN

De ce este violetul aproape absent pe steagurile lumii?

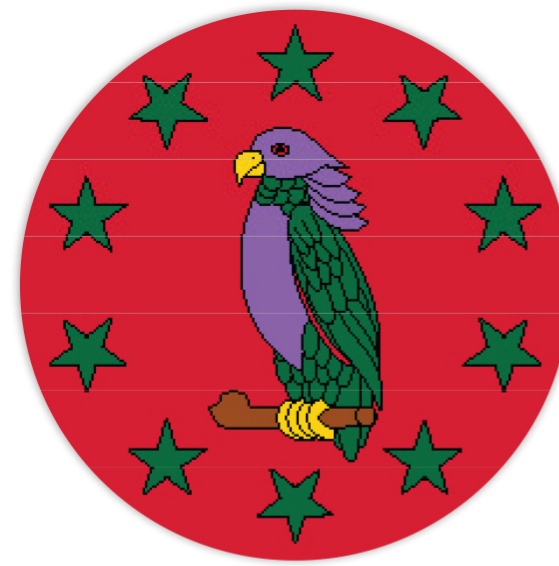

Steagul Nicaraguei

Steagul Dominicăi

Culoarea violet lipsește de pe steagurile lumii, dar se găsește în proporție mică pe drapelurile a două țări, astfel încât trece aproape neobservată. Aceste țări sunt Nicaragua și insula Dominica din Caraibe.

În cazul steagului Dominicăi, violetul este culoarea penajului pieptului și capului unui mic papagal, mai exact, papagalul Sisserou (*Amazona imperialis*) sau papagalul imperial, care este pasărea națională a țării.

Pe steagul Nicaraguei, culoarea violet apare pe banda inferioară a curcubeului de pe scutul aflat în centrul drapelului național.

O descoperire întâmplătoare

În trecut, culoarea violet nu era folosită în designul steagurilor deoarece era foarte scumpă și dificil de obținut. Vopseaua era extrasă dintr-o mică moluscă găsită doar în regiunea Tirei, în Fenicia (Libanul de azi). Pentru a obține un gram de vopsea, erau necesare aproximativ 10 000 de moluște. Prin urmare, doar membrii claselor superioare din Roma, Egipt și Persia, precum și regalitățile europene puteau folosi țesături de această culoare. Pentru clasele de mijloc și cele inferioare ale societății, violetul era un lux inaccesibil.

Dar s-a întâmplat ca, în secolul al XIX-lea, un chimist englez pe nume William Henry Perkin să descopere accidental culoarea, în timp ce încerca să sintetizeze chinina, un medicament folosit împotriva malariei. William a realizat rapid că substanța pe care o obținuse putea fi folosită pentru a vopsi țesături și a patentat-o imediat, fabricând-o sub numele de anilină, cunoscută mai târziu sub denumirea de Pekin's mauve. A fost prima vopsea chimică organică.

Și astfel, mult prețuita culoare purpurie a fost disponibilă pentru întreaga umanitate.

Steagul mondial

Steagul mondial sau steagul internațional a fost creat în 1988 de americanul Paul Carroll. Acesta constă în combinația steagurilor tuturor țărilor din lume, aranjate astfel încât să formeze o suprafață pătrată. În centrul acesteia se află un fundal alb, simbolizând pacea și puritatea, iar pe acest fundal alb este reprezentată harta lumii, în verde, simbolizând natura.

Una dintre versiunile steagului mondial

Toate țările lumii, definite prin steagurile lor

Scopul lui Carroll a fost să creeze un simbol al unității și cooperării globale care să fie recunoscut și ușor de înțeles în întreaga lume.

Designul său din 1988 reprezenta cele 159 de țări membre ale Organizației Națiunilor Unite, fiecare cu propriul steag inclus.

În 1992, Carroll a decis să modifice modelul steagului. Odată cu încheierea Războiului Rece, destrămarea Uniunii Sovietice și a Iugoslaviei, sfârșitul apartheidului (un sistem oficial de segregare rasială instituit în Africa de Sud în 1948, prin legi care au privat majoritatea populației de culoare de multiple drepturi) și tendința către o economie globalizată, a devenit necesar să fie inclusă întreaga lume, pe lângă cele 159 de membri ONU existenți inițial care au format steagul.

Steagul mondial a suferit mai multe modificări: în 2006, în 2008 și apoi în 2011.

Toate rasele, limbile și culturile lumii formează grupuri umane care se identifică sub simboluri unice și inconfundabile: steagurile.

